Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Quid si iudeus accedat ad eucharistiam cu[m] christianis

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

redemit humanã naturã q̃ ad duo. ſ. q̃ ad corpꝰ ⁊ q̃ ad aĩam. ⁊ ꝑ ſpẽm pa
nis intelligit̃ corpus. ꝑ ſpẽm aũt vini intelligit̃ aĩa. igit̃ corpus xp̄i cõficit̃
ſub duplici ſpecie. Aliã cãm ⁊ ſcđam ponit Alexãder dicẽs. ꝙ illud ſacra
mẽtũ ↄficit̃ ſub duplici ſpecie i memoriã paſſiõis xp̄i. q2 ĩ amara paſſione
ieſu xp̄i totꝰ ſanguis eiꝰ fuit extractꝰ a corꝑe. ⁊ ergo diuiſim ↄficit̃ corpꝰ xp̄i
et ſanguis ſub duplici ſpecie. ſ. panis ⁊ vini. Qꝫ aũt totus ſanguis fuit ex
tractus a corꝑe xp̄i ⁊ diuiſus h̄ ſic pꝫ. q2 ſanguis ſubtilis intercutaneus.
id ẽ ſanguis q̃ latuit inter cutẽ ⁊ carnẽ fuit extractus ꝑ ſudorẽ. vñ erat ſu-
dor eius ⁊c. Sꝫ ſanguis magis groſſius fuit extractus a corꝑe xp̄i ꝑ ama
rã flagellationẽ. ſed ſanguis neruoꝝ fuit extractus ꝑ clauoꝝ impreſſioneꝫ
ſed ſanguis intrinſecus ſcꝫ cordis fuit extractus ꝑ lanceã. ⁊ ita pꝫ ꝙ totus
ſanguis fuit extractus a corꝑe xp̄i. ⁊ ergo in memoriã illius diuiſim debet
cõſecrari corpꝰ ⁊ ſanguis xp̄i ſub duplici ſpecie. Terciã cãm ponit ſanctꝰ
Hieronymꝰ dicẽs. ꝙ ꝓ tanto illud ſacramẽtũ ſub duplici ſpẽ ↄficit̃ ad de
notãdũ ꝙ ibi fiat plena refectio corꝑis ⁊ aĩe. q2 ſicut videmꝰ in alimẽto cor
poris ꝙ cibꝰ ſine potu nõ eſt plenariũ ſeu totale nutrimẽtũ corꝑis. igit̃ nec
alimẽtũ ſpũale qđ correſpõdet alimẽto corꝑali. ergo ſacramẽtũ euchari-
ſtie ſub duplici ſpecie. ſcꝫ panis ⁊ vini ↄficitur.

☞ Quarto eſt notandum. ſi aliq̃s infirmus in vltima extremitate caret
vſu loquẽdi ⁊ vellet accipere corpus xp̄i. ſic tñ ꝙ daret ſigna ↄtritõis ge
mẽdo ⁊ manus ad celũ eleuãdo. tũc dubitat̃ vtꝝ illi dꝫ porrigi corpꝰ xp̄i.
Ad hoc rñdent quidã doctores ſacre ſcripture dicentes cũ diſtinctõe. naꝫ
ſi ille q̃ eſt infirmus potuit habere copiã ſacerdotũ ⁊ nõ ↄfitebat̃. tunc ipſe
eo magis peccat. Si aũt nõ potuit habere h̄ eſt duplr̃. vel ipſe p̄t euadere
mortẽ vel nõ. ſi p̄t euadere tũc ei nõ debet porrigi corpus xp̄i. Si aũt non
p̄t euadere mortẽ tũc ei debet porrigi corpus xp̄i ſub tali ↄditione ꝙ ꝓmit
tat ꝙ ſi ex miſericordia dei ↄualeſceret ꝙ tũc imediate velit ↄfiteri ⁊ pctã
ſua deplãgere ⁊ ſuã penitẽtiam adimplere.

☞ Ultimo notandũ de caſibꝰ. Primꝰ eſt iſte. ſicut legit̃ in miraculꝭ beate
barbare ꝙ caput vniꝰ decollati loq̃bat̃ ⁊ clamauit dicẽs ſe nõ poſſe mori
niſi ꝓus ſumpſiſſet corpꝰ xp̄i. tũc ibi dubitat̃ an tali capiti debuit dari cor
pꝰ xp̄i. ⁊ videt̃ ꝙ nõ. q2 ꝯcito caput a corꝑe abſcindit̃ tũc ſtati deficiũt ſen-
ſus. ſꝫ ſic fuit ibi. g̃ ⁊c. Ad h̄ rñdet̃ ꝙ ſi caput fuerit vnitũ corꝑi tunc ipſe ſa
cerdos ꝓpter miraculũ p̄t illi ꝓbere corpus xp̄i. ſicut ibidẽ dꝛ ⁊ legit̃ vt illđ
habet̃ in paſſionali btẽ barbare. ꝙ poſtq̃ꝫ portauit corpus xp̄i tunc caput
illius fuit vnitũ corꝑi. ⁊ ita ꝓbuit ei corpꝰ xp̄i. ſed ſi caput nõ fuiſſet vnituꝫ
corꝑi. tunc nõ debuiſſet ei dediſſe corpus xp̄i. ⁊ ſic adhuc hodie debet fieri
ſi hmõi miracula eueniret. ¶ Scđs caſus. ponat̃ ꝙ aliq̃s ꝓſbyter ↄburi
tur. ⁊ poſt ↄbuſtionẽ illius inueniret̃ ſpẽs panis. tũc dubitat̃ an ibi ſit ve
rũ corpus xp̄i an nõ. poſito etiã ꝙ eodẽ die celebrauit. Ad hoc rñdet q̃daꝫ
ſubtilis doctor cũ intentõe beati Grego. ꝙ nõ. cũ em mãduco corpus xp̄i
cũ ſua ſpecie. ⁊ poſt cõmunionẽ ſenſus corꝑalis in ꝑcipiẽdo deficit. tũc ã-
plius ibi nõ eſt q̃rẽda p̄ñtia corꝑis xp̄i. ¶ Tercius caſus. ponat̃ ꝙ filiꝰ iu
dei ſeruiat xp̄ianis ⁊ tpe cõionis accedat ad altare cũ alijs xp̄ifidelibꝰ. et
ponat̃ vlteriꝰ ꝙ ſub ſpecie panis appareat ſibi formoſus puer. ⁊ cũ h̄ reci-
piat. tũc dubitat̃ vtrum ille filiꝰ iudei bñ fecit an nõ, vel vtrum ille recepit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ad ſalutē vel ad damnationē. ⁊ videtur ꝙ recepit ad damnationem. quia recepit corpus chriſti in peccatis originalib9 cum nō fuit baptizatus Ad hoc reſpondetur ꝙ ipſe recepit ſibi ad ſalutem. Tūc ad rōnem quādo arguitur. ipē recepit in peccatis originalib9. ergo ad damnatōem Ibi reſpōdetur ꝙ nō recepit in peccatis originalib9. ſed illa peccata fuerunt deleta cum talis puer credidit ⁊ formoſum puerum vidit ſub ſpecie panis latitare. Et illud legit͛ in miraculis. ꝙ quondam erat filius vnius iudei adhuc puer. q̄ cum alijs pueris chriſtianis tempore cōmunicatōnis ad altare acceſſit ⁊ ei ſub ſpecie panis apparuit puer formoſus ⁊ hūc recepit. qđ reuelatū erat patri ſuo Pater aūt audiens illud miraculū interrogauit a filio vtrū hoc fuiſſet factū. qui rn̄dit ꝙ ſic. videlicȝ ꝙ ipſe ſe dixit comediſſe puerū cū chriſtianis. pater aūt hoc a filio audiēs grāde iraſcebatur. ita ꝙ hūc puerꝝ ad fornacem calidā poſuit. vbi ille puer illeſus ꝑmanſit donec turba p̄ſbyteroꝝ veniebat. tūc ille puer de fornace deſcēdebat. Pater vero audiēs hoc miſit ſe baptizari. ⁊ ad fidē catholicā ꝯuerſus erat. ergo ſequit͛ manifeſte ꝙ ille puer recepit corpus xp̄i ad ſalutē eternā. ¶ Quart9 caſus. an mulierib9 corpus chriſti ſit ꝓbendū. ⁊ ꝓbatur ꝙ non. quia gloriosa virgo Maria q̄ fuit denudata ab om̄i crimine. ⁊ multe alie ſunt q̄b9 tamē xp̄s in cena corpus ſuū nō ꝓbuit. ⁊ cū p̄ceptū ſuperioꝝ ſit tenenduȝ magis q̄ꝫ inferioꝝ. ⁊ xp̄us non dedit puellis nec mulierib9 ſuū corpus. g̃ minus ſacerdos q̄ eſt miniſter dȝ dare corpus chriſti mulierib9. Ad hoc rn̄detur ꝙ chriſtus nō dedit matri ſue nec alijs mulierib9 in cena corpus ſuū. ſed ſolū diſcipulis. ad deſignandū ꝙ ipſe mulieres nō debent ꝯſecrare corpus dominicū. qꝛ ipē xp̄s ibi inſtituit ſacramentū eucharistie dans exemplū ſuis diſcipulis ꝙ hoc facerēt in ſuā ꝯmemoratōem. ergo ſolis diſcipulis dedit autoritatē ꝯſecrādi. q̄re noluit matrē ſuā intereſſe ad deſignandū ꝙ ipſe mulieres nō hn̄t autoritatē ꝯſecrandi. ſed ſolū viri. Illo tm̄ nō obſtāte ipſis mulierib9 ⁊ puellis corpus xp̄i eſt danduȝ. ſed ab ipis nō eſt ꝓbendū. ¶ Quintus caſus. ponat͛ in caſu ꝙ aliq̄s latro venerit ad eccleſiā tp̄e ꝯmunicatōis ⁊ trāſierit ad altare. vł aliqua alia ꝑſona ſuſpecta tunc dubitat͛. vtꝝ ſacerdos debet ſibi dare corpus chriſti. Ad hoc reſpondet͛ ꝙ ꝑſone ſuſpecte ſunt duplices. nā alique ſūt incerte ſuſpitōnis. ⁊ iſtis nō denegetur corpus chriſti ſi ad altare venerint. Sed alie ſunt ꝑſone de q̄bus habet͛ certa ſuſpitio. ⁊ talibus debet denegari corpus chriſti. ⁊ ſic eſt de latrone. ¶ Sextus caſus. ponatur in caſu ꝙ ſit aliquis homo malus de q̊ nobis latet vtꝝ eēt ꝯfeſſus vel nō. ⁊ reciperet corpus chriſti ad altare tranſiens. ⁊ poſtq̄ꝫ corpus chriſti deglutiret caderet ad terram ⁊ vomeret ita ꝙ ibi appareret aliq̄ ſpēs ſacri. tunc q̄ritur q̄d ſit faciendū. Rn̄det͛ ꝙ ſi ibi ſentit͛ fore ſpēs ſacramēti tūc ponat͛ ad locū ſanctuarioꝝ. ⁊ terra radet͛ vt ꝑ9 eſt determinatū. ⁊ nō eſt curandū ſi cruētaſſet. q̄uis tn̄ ipſi ruſtici prohibēt ꝙ nullus hō ꝑmo die cōicatōis dȝ cruētare ſiue ſanguinē emittere neqꝫ ſpuere ſuꝑ terrā. ¶ Septimus caſus. ſacerdos bn̄dicens hoſtiā dicēs. hoc eſt em̄ corpus. dimittēs meū ⁊ incipiēs errare cogitans q̄uo ibi p̄t eſſe corpus xp̄i. tūc dubitat͛ an ipē in illo errore debeat vlterius ꝑficere miſſam vel ceſſare a celebratōe miſſe Rn̄det͛ ꝙ ipē dȝ ad ſe vocare aliū q̄ ſibi hūc errorē declaret. ſi āt nō haberet aliū p̄ſbyteꝝ tūc errorē dȝ deponere

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN